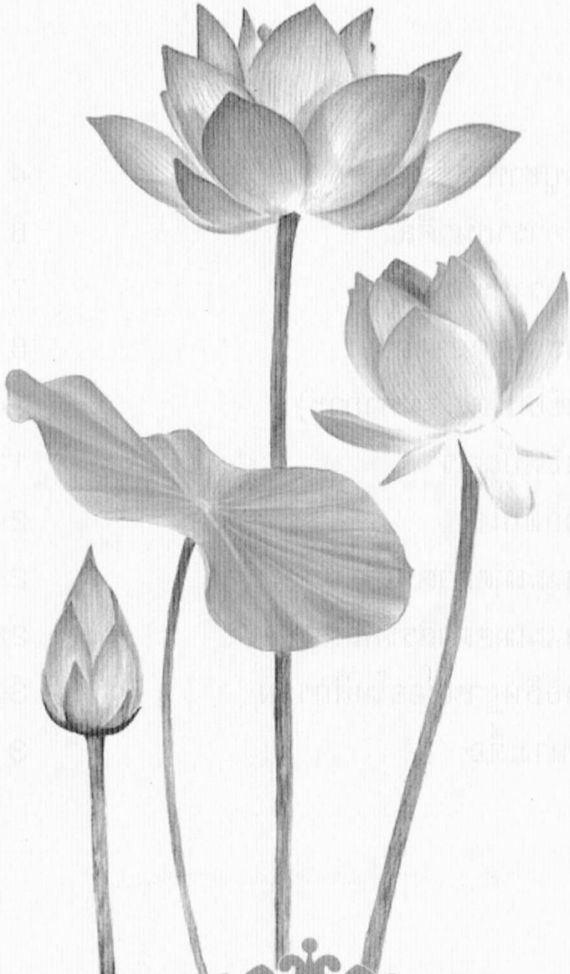

บทสวดมนต์มงคลชีวิต

วัดบางเดื่อ

ตำบลบางเดื่อ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หนังสือสวดมนต์

สารบัญ

พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2562

จำนวน 3,000 เล่ม

พิมพ์เผยแผ่เป็นธรรมทาน
น้อมอุทิศบุญกุศลถวายแด่

องค์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

ตลอดจนรวมถึง

ทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้ทำหนังสือสวดมนต์

บรรพบุรุษ บิดา มารดา ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ ผู้มีพระคุณ
ญาติสนิท มิตรสหาย เจ้ากรรมนายเวร เจ้าเกณฑ์ชะตา
เจ้าที่ เจ้าทาง แม่พระธรณี ที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่
สัมภเวสีทั้งหลายและสรรพสัตว์น้อยใหญ่ทั้งปวง
ขอให้ท่านทั้งหลายจงอนุโมทนาในบุญกุศลนี้
และจงได้รับในบุญกุศลนี้ โดยทั่วหน้ากันเทอญ

ถ้าท่านมีทุกข์ ขอให้พ้นทุกข์
ถ้าท่านมีสุขอยู่แล้ว ขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป

คำบูชาพระ

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมา สัมพุทโธ ภะคะวา
พุทธังภะคะวันตัง อภิวาเทมิ (กราบ)
สะวาขาโต ภะคะวะตาธัมโม
ธัมมังนะมัสสามิ (กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ (กราบ)

ไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

คำนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คำอาราธนาศีล 5

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ

ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะ สีลานิยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยังภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ

ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะ สีลานิยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยังภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ

ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะ สีลานิยาจามะ

บทสมาทานศีล 5

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา

เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(กล่าว ๓ จบ)

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก

เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตังเวทิตัพโพ วิญญูหิติฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย

อัญชะลีกะระณีโยอะนุตตะรัง

ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

พุทธชัยมงคลคาถา (พาหุง)

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัต๎วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พ๎รัห๎มัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิต๎วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

พุทธชัยมงคลคาถา (พาหุง แปล)

พระจอมมุนีได้ทรงชนะพญามารผู้เนรมิตแขนมากตั้งพัน
ถืออาวุธครบมือ ขี่คชสารชื่อครีเมขละ
พร้อมด้วยเสนามารโห่ร้องกึกก้อง ด้วยธรรมวิธี คือ
ทรงระลึกถึงพระบารมี 10 ประการ ที่ทรงบำเพ็ญแล้ว
มีทานบารมีเป็นต้น
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีได้ทรงชนะอาฬวกยักษ์ ผู้มีจิตกระด้าง
ดุร้ายเหี้ยมโหด มีฤทธิ์ยิ่งกว่าพญามาร
ผู้เข้ามาต่อสู้ยิ่งนัก จนตลอดรุ่ง
ด้วยวิธีที่ทรงฝึกฝนเป็นอันดี คือ
ขันติบารมี (คือ ความอดทน อดกลั้น
ซึ่งเป็น ๑ ในพระบารมี ๑๐ ประการ)
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีได้ทรงชนะพญาช้างตัวประเสริฐชื่อ นาฬาคิรี
เป็นช้างเมามันยิ่งนัก ดุร้ายประดุจไฟป่า
และร้ายแรงดังจักราวุธและสายฟ้า
(ขององค์อินทร์) ด้วยวิธีรดลงด้วยน้ำ คือ พระเมตตา
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีทรงบันดาลอิทธิฤทธิ์ทางใจอันยอดเยี่ยม
ชนะโจรชื่อองคุลิมาล (ผู้มีพวงมาลัย คือ นิ้วมือมนุษย์)
แสนร้ายกาจ มีฝีมือ ถือดาบวิ่งไล่พระองค์ไปสิ้นทาง ๓ โยชน์
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีได้ทรงชนะความกล่าวร้ายของนางจิญจมาณวิกา
ผู้ทำอาการประดุจว่ามีครรภ์
เพราะทำไม้สัณฐานกลม (ผูกติดไว้) ให้เป็นประดุจมีท้อง
ด้วยวิธีสมาธิอันงาม คือ ความสงบระงับพระหฤทัย
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนี ทรงรุ่งเรืองแล้วด้วยประทีป
คือ ปัญญาได้ชนะสัจจกนิครนถ์
(อ่านว่า สัจจะกะนิครนถ์, นิครนถ์ คือ
นักบวชประเภทหนึ่งในสมัยพุทธกาล)
ผู้มีอัชฌาสัยในที่จะสละเสียซึ่งความสัตย์
มุ่งยกถ้อยคำของตนให้สูงล้ำดุจยกธง
เป็นผู้มืดมนยิ่งนัก ด้วยเทศนาญาณวิธี
คือ รู้อัชฌาสัยแล้ว ตรัสเทศนาให้มองเห็นความจริง
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีทรงโปรดให้พระโมคคัลลานะเถระพุทธชิโนรส
นิรมิตกายเป็นนาคราชไปทรมานพญานาคราช
ชื่อ นันโทปนันทะ
ผู้มีความหลงผิดมีฤทธิ์มาก
ด้วยวิธีให้ฤทธิ์ที่เหนือกว่าแก่พระเถระ
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีได้ทรงชนะพรหมผู้มีนามว่าพกาพรหม ผู้มีฤทธิ์
สำคัญตนว่าเป็นผู้รุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธิ์
มีความเห็นผิดประดุจถูกงูรัดมือไว้อย่างแน่นแฟ้นแล้ว
ด้วยวิธีวางยาอันพิเศษ คือ เทศนาญาณ
ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

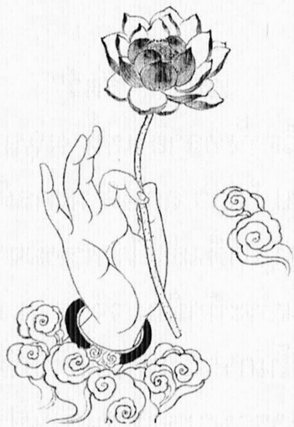
บทชัยปริตร (มหากาฯ)

มหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตวาปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะ พุทธานัง
อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง
พรัหมะ จารีสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง
ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง
มโนกัมมัง ปะณิธี เต
ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ
กัตวานะ ละภันตัดเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธา นุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต*
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมา นุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต*
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆา นุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต*

* ถ้าสวดให้คนอื่นใช้คำว่า **เต**
สวดให้ตัวเองใช้คำว่า **เม**
(**เต** แปลว่าท่าน – **เม** แปลว่าข้าพเจ้า)

บทชัยปริตร (มหากาฯ แปล)

ผู้เป็นที่พึ่งของสัตว์ทั้งหลาย ประกอบแล้วด้วยพระมหากรุณา
ยังบารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม
เพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย
ได้บรรลุสัมโพธิญาณอันอุดมแล้ว
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน

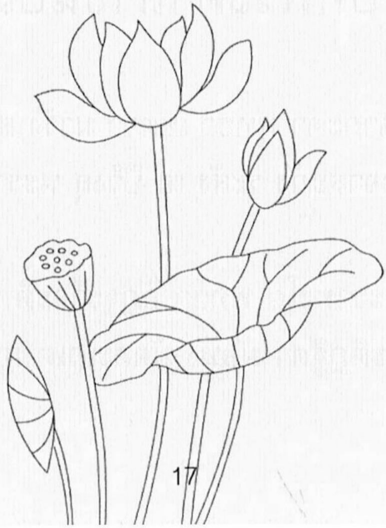
ขอท่านจงมีชัยชนะ ดุจพระจอมมุนีที่ทรงชนะมาร
ที่โคนโพธิพฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพพุทธาภิเษก
ทรงปราโมทย์อยู่บนอปราชิตบัลลังก์อันสูง
เป็นจอมมหาปฐพี ทรงเพิ่มพูนความยินดีแก่
เหล่าประยูรญาติศากยวงศ์ฉะนั้นเทอญ

เวลาที่ “สัตว์”
(หมายถึงสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย เช่น มนุษย์และสรรพสัตว์)
ประพฤติชอบ ชื่อว่า ฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งดี
และขณะดี ครู่ดี บูชาดีแล้ว ในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย
กายกรรม เป็นประทักษิณ วจีกรรม เป็นประทักษิณ
มโนกรรม เป็นประทักษิณ
ความปรารถนาของท่านเป็นประทักษิณ
สัตว์ทั้งหลายทำกรรม อันเป็นประทักษิณแล้ว
ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลาย อันเป็นประทักษิณ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้า
ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม
ขอความสวัสดีทั้งหลาย จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน
ขอเหล่าเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน
ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์
ขอความสวัสดีทั้งหลาย
จงมีแก่ท่านทุกเมื่อ

คาถาชินบัญชร

โดยสมเด็จพระพุฒาจารย์

ตั้งนะโม ๓ จบ

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

นึกถึงสมเด็จพระพุฒาจารย์โตแล้วเริ่มสวดบทนำ

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ธะนะกาโมละเภธะนัง
อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา
อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ
มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต นะโมพุทธายะ

เริ่มบทพระคาถาชินบัญชร

ชะยาสะนากะตา พุทธา เชตวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา.

ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเกเต มุนิสสะรา.

สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร.

หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก.

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะ ราหุโล
กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก.

เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะ วาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิคุณากะโร.

ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะ สีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเต ติละกา มะมะ.

เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา.

ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะ สุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะ สุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา
ชินา นานาวะระสังยุตตา สัตตัปปาการะ ลังกะตา
วาตะปิตตาทะสัญชาตา พาหิรัช ฌัตตุปัททะวา.

อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะ เตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร.

ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะฮี ตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา.

อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะ ปัญชะเรติ.

คำแปล คาถาชินบัญชร

พระพุทธเจ้าและพระนราสภาทั้งหลาย
ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราธิราช
ผู้พรั่งพร้อมด้วยเสนาราชพาหนะแล้ว
เสวยอมตรสคือ อริยะสัจธรรมทั้งสี่ประการ
เป็นผู้นำสรรพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลสและกองทุกข์
มี ๒๘ พระองค์คือ พระผู้ทรงพระนามว่า
ตัณหังกรเป็นต้น พระพุทธเจ้าผู้จอมมุนีทั้งหมดนั้น

ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประดิษฐานอยู่บนศีรษะ
พระธรรมอยู่ที่ดวงตาทั้งสอง
พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งสรรพคุณอยู่ที่อก

พระอนุรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา
พระโมคคัลลาน์อยู่เบื้องซ้าย
พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง
พระอานนท์กับพระราหุลอยู่หูขวา
พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่ที่หูซ้าย

มุนีผู้ประเสริฐคือพระโสภิตะ
ผู้สมบูรณ์ด้วยสิริดังพระอาทิตย์ส่องแสง
อยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้าและข้างหลัง
พระเถระกุมาระกัสสะปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ
มีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ปากเป็นประจำ

พระปุณณะ พระอังคุลิมาล พระอุบาลี
พระนันทะ และพระสีวะลี พระเถระทั้ง ๕ นี้
จงปรากฏเกิดเป็นกระแจะจุณเจิมที่หน้าผาก

ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือผู้มีชัยและเป็นพระโอรส
เป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย
แต่ละองค์ล้วน รุ่งเรืองไพโรจน์
ด้วยเดชแห่งศีลให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะน้อยใหญ่

พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา
พระอังคุลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระธชัคคะสูตรอยู่เบื้องหลัง

พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอาฏานาฏิยสูตร
เป็นเครื่องกางกั้นดุจหลังคาอยู่บนนภากาศ
อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลาย นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วนี้

ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานาชนิด
มีศีลาทิคุณอันมั่นคงสัตตะปราการ
เป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น
ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใด ๆ
เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัญชร
แวดวงกรงล้อม แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ขอโรคอุปัทวะทุกข์ทั้งภายนอกและภายใน
อันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้น
เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าได้เหลือ
ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น
จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้น
ท่ามกลางพระชินบัญชร
ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายใน
เป็นอันดีฉะนี้แล
ข้าพระพุทธเจ้าได้รับการอภิบาล ด้วยคุณานุภาพแห่งสัทธรรม
จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวอันตรายใด ๆ

ด้วยอานุภาพแห่งพระชินะพุทธเจ้า
ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม
ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพ
แห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้าจงได้ปฏิบัติ
และรักษาดำเนินไปโดยสวัสดีเป็นนิจนิรันดรเทอญฯ

บทสวดอิติปิโส

ตั้งนะโมฯ 3 จบ

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

คำแปล บทสวดอิติปิโส

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส
เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ
[ความรู้และความประพฤติ]
เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว [คือ ไปที่ใดยังประโยชน์ให้ที่นั้น]
เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง
เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งไปกว่า
เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม
เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

บทแผ่เมตตาให้ตัวเอง

สำหรับผู้ชายสวด

อะหัง สุขิโต โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ,

ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ,

ปราศจากเวร

อัพ๎ยาปัชโฌ โหมิ,

ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

อะนีโฆ โหมิ,

ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ.

มีความสุขกายสุขใจ,

รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

บทแผ่เมตตาให้ตัวเอง

สำหรับผู้หญิงสวด

อะหัง สุขิตา โหมิ,

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกขา โหมิ,

ปราศจากความทุกข์

อะเวรา โหมิ,

ปราศจากเวร

อัพ์ยาปัชฌา โหมิ,

ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

อะนีฆา โหมิ,

ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ.

มีความสุขกายสุขใจ,

รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

ที่มา : นาวาเอก ทองย้อย แสงสินชัย

บทแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย
ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพะยาปัชฌา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย ทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่บิดามารดาของข้าพเจ้า
ขอให้บิดามารดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า
ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม คุรูปัชฌายาจริยานัง โหตุ
สุขิตา โหนตุ คุรูปัชฌายาจริยา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า
ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง
ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เวรี

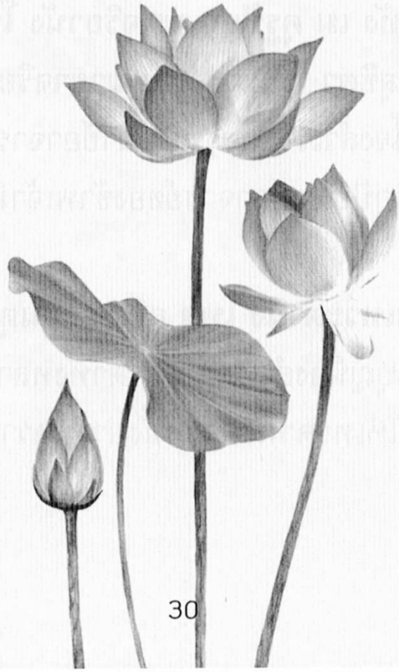
ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง

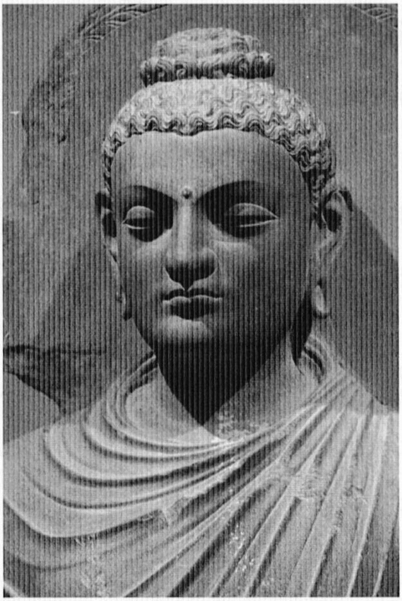
ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะสัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

คำขอขมาพระรัตนตรัย

อุกาสะ อัจจะโย โน ภันเต อัจจัคคะมา
ยะถาพาเล ยะถามุฬเห ยะถาอะกุสะเล
เย มะยัง กะรัมหา เอวัง ภันเต มะยัง อัจจะโย
โน ปะฏิคคัณหะถะ อายะติง สังวะเรยยามิ

บทอธิษฐานขออโหสิกรรม

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

" กายะกัมมัง วะจีกัมมัง มะโนกัมมัง สัญจิจะกัมมัง อะสัญจิจะกัมมัง ขะมันตุ เม อะโหสิกัมมัง ภะวะตุ เม."

กรรมใดๆ ไม่ว่าจะเป็นกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม ที่ข้าพเจ้า ได้ทำล่วงเกินแก่ผู้ใด ทั้งโดยตั้งใจก็ดี ไม่ได้ตั้งใจก็ดี ในภพชาติใดก็ตาม

ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย จงโปรดยกโทษให้เป็นอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้า อย่าได้จองเวรจองกรรมต่อกันอีกเลย

แม้แต่กรรมใด ที่ใครๆ ทำแก่ข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้าขออโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น ยกถวายพระพุทธเจ้าเป็นอภัยทาน

ขอจงดลใจให้เขาเหล่านั้น กลับมีเมตตาจิต คิดเป็นมิตรกับข้าพเจ้า เพื่อจะได้ไม่มีเวรกรรมต่อกันตลอดไป

ด้วยอานิสงส์แห่งอภัยทานนี้ ขอให้ข้าพเจ้าพร้อมทั้งครอบครัว ตลอดจนวงศาคณาญาติ ผู้มีอุปการคุณของข้าพเจ้า พ้นจากความทุกข์ยาก ลำบากเข็ญใจ ความทุกข์อย่าได้ใกล้ ความเจ็บไข้อย่าได้มี ขอได้มีความสุขสวัสดีมีชัย เสนียดจัญไรและอุปัทวันตรายทั้งหลาย จงเสื่อมสิ้นหายไป นึกคิดปรารถนาสิ่งใด ที่เป็นไปโดยชอบ ประกอบด้วยธรรมแล้ว ขอให้สิ่งนั้นจงพลันสำเร็จ จงพลันสำเร็จ จงพลันสำเร็จเทอญ

คำขอขมาโทษ (กรรมชั่ว)

กรรมชั่วอันใดที่ข้าพเจ้า .... (บอกชื่อ) ....ทำไว้ ด้วยกาย วาจา ใจ ในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ เพราะความไม่รู้ เพราะความหลง เพราะความงมงาย เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ขอจงโปรดยกโทษ ให้ข้าพเจ้า พ้นจากความทุกข์ยาก ลำบากเข็ญใจ อันตรายทั้งหลาย จงเสื่อมสูญสิ้นไป

ข้าพเจ้าปรารถนาสิ่งใดที่ดี ขอให้สมปรารถนา

นิพพานะ ปัจจะโย โหตุ.

(อธิษฐานตามที่ปรารถนา)

คำขอขมาและอธิษฐานจิต

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ๓ จบ

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต

อุกาสะ ทะวารัตตะเยนะ กะตัง

สัพพัง อะปะราธัง ขะมะถะ เม ภันเต

อุกาสะ ขะมามิ ภันเต

หากข้าพเจ้า จงใจหรือประมาทพลาดพลั้ง

ล่วงเกินบิดา-มารดา ครูบาอาจารย์

พระพุทธ พระธรรม พระอรหันต์ทุกพระองค์ พระอริยเจ้า

ตลอดจนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

รวมถึงผู้มีพระคุณ และท่านเจ้ากรรมนายเวร

จะด้วยกาย วาจา ใจ

ขอได้โปรดอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าด้วย

หากข้าพเจ้ามีเจ้าของในตัวติดตามมา

ข้าพเจ้าขออนุญาตมีคู่ มีครอบครัวได้เหมือนคนปกติทั่วไป

ขอถอนคำอธิษฐาน

คำสาบานที่จะติดตามคู่ในอดีตขอให้ต่างฝ่ายต่างเป็นอิสระ

ข้าพเจ้าจะประพฤติตนในทางที่ถูก ที่ชอบ ที่ควร

ขอบุญบารมีในอดีตกาลที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน
จงส่งผลให้ข้าพเจ้าและครอบครัว ตลอดจนบริวารที่เกี่ยวข้อง
จงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ลาภ ยศ สรรเสริญ
สติปัญญา ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ
อุปสรรคใด ๆ โรคภัยใด ๆ ขอให้มลายสิ้นไป
ขอให้ข้าพเจ้ามีความเจริญทั้งทางโลกและทางธรรม
ตั้งแต่บัดนี้จนตราบเข้าสู่นิพพานเทอญ

ข้าพเจ้าขอถอนคำสัญญา คำสาบาน คำอธิษฐาน
ที่ผูกมัดตัวเองและผู้อื่น ขอให้ต่างฝ่ายต่างเป็นอิสระ
จากสัญญาทั้งปวง
(หากข้าพเจ้าหมดอายุแล้ว ข้าพเจ้าขออยู่ต่อเพื่อสร้างบารมี)
หากมีผู้ใดเคยสร้างเวรสร้างกรรมกับข้าพเจ้า
ไม่ว่าจะชาติใดภพใดก็ตาม
ข้าพเจ้ายินดีอโหสิกรรมให้ ขอถอนความอาฆาต
ความพยาบาท และคำสาปแช่งในทุกชาติ ทุกภพ
ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากคำสาปแช่งของปวงชนของเจ้ากรรม
ขอให้พ้นจากนรกภูมิ
และพบแสงสว่างทั้งทางโลกและทางธรรม

วัดบางเดื่อ

จากกรุงศรีอยุธยา....สู่กรุงธนบุรี...จนถึงกรุงรัตนโกสินทร์

จากกรุงศรีอยุธยา

ด้านหน้าวัดเดิมตั้งอยู่บนฝั่งทางทิศใต้ของคลองบางเดื่อ (คลองเกาะเลิ่งในปัจจุบัน) ที่เชื่อมระหว่างแม่น้ำป่าสักกับแม่น้ำลพบุรี อยู่บนเส้นทางสัญจรทางน้ำที่สำคัญในเขตปริมณฑลตอนเหนือของกรุงศรีอยุธยา สร้างขึ้นในปลายรัชกาลของ พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ประมาณพุทธศักราช 2300 ซึ่งในขณะนั้น

เจ้าฟ้าอุทุมพร พระนามเดิม เจ้าฟ้าดอกเดื่อ อุทุมพร มีความหมายว่ามะเดื่อ) ได้รับการสถาปนาขึ้นดำรงตำแหน่ง กรมพระราชวังบวรสถานมงคล วังหน้า) ในปีเดียวกัน ซึ่งจะเป็นวัดที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นในโอกาสที่ทรงได้รับการสถาปนาหรือไม่นั้นยังไม่มีหลักฐานปรากฏชัดเจน คงมีแต่ชื่อวัดที่เป็นชื่อเดียวกับพระนามเดิม และในซุ้มใบเสมาเป็นใบเสมาคู่เรียงอยู่รอบพระอุโบสถหลังปัจจุบันที่สร้างขึ้นใหม่เมื่อ พุทธศักราช 2515 ทดแทนหลังเดิมที่ชำรุดทรุดโทรมซึ่งชาวบ้านดั้งเดิมยืนยันว่าเป็นทรงสถาปัตยกรรมแบบมอญ และซุ้มใบสมาที่เห็นปัจจุบันก็เป็นของดั้งเดิมจึงน่าจะเป็นวัดหลวงตามคตินิยมที่สืบต่อกันมา

ในช่วงก่อนเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2307 พระเจ้ามังระโปรดให้จัดกำลังเป็น 2 ทัพ โดยให้ เนเมียวสีหบดี เป็นแม่ทัพทางด้านเหนือ มีกำลังพล 20,000 นาย รุกเข้าทางเชียงใหม่ เพื่อปราบปรามแคว้นล้านนาและล้านช้าง รุกผ่านเมืองหน้าด่านหัวเมืองฝ่ายเหนือมุ่งสู่กรุงศรีอยุธยา ถึงชานกรุงเมื่อต้นพุทธศักราช 2309 ตั้งค่ายปิดล้อมทางตอนเหนือที่ค่ายปากน้ำประสบ ส่วนอีกทัพทางด้านใต้ให้ มังมหานรธา เป็นแม่ทัพ มีกำลังพล 15,000 นาย รุกเข้าทางมืองทวาย ชุมพร เพชรบุรีและราชบุรีปิดล้อมทางตอนใต้ สันนิษฐานว่า พื้นที่วัดบางเดื่อน่าจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพม่าเพื่อใช้เป็นแหล่งสะสมเสบียงอาหารเนื่องจากเป็นที่ดอนภายหลังจากกรุง

ศรีอยุธยาถูกทำลาย พม่าเร่งถอนทัพกลับไปเพื่อทำศึกกับจีนทางตอนเหนือ คงเหลือกำลังเพียงบางส่วนที่ค่ายโพธิ์สามต้น โดยมอบหมายให้สุกี้พระนายกอง เป็นแม่ทัพ คุมกำลังราว 3,000 นาย เพื่อรวบรวมเชลยและทรัพย์สมบัติกลับไปยังกรุงอังวะ วัดบางเดื่อจึงน่าจะถูกทิ้งร้าง ครั้นในศึกกอบกู้เอกราช สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงเห็นเป็นชัยภูมิที่เกื้อกูล จึงทรงใช้พื้นที่แห่งนี้เป็นที่เตรียมทัพก่อนศึกครั้งสำคัญที่ค่ายโพธิ์สามต้นและภายหลังจากมีชัยชนะ จึงทรงใช้พื้นที่นี้เป็นที่รวบรวมพล ทำพิธีทางศาสนาแก่ทหารที่เสียชีวิตจากการรบตามประเพณีตลอดจนใช้เป็นแหล่งรวบรวมสิ่งของที่เป็นประโยชน์สำหรับการสร้างกรุงธนบุรีต่อไป

สมัยกรุงธนบุรี

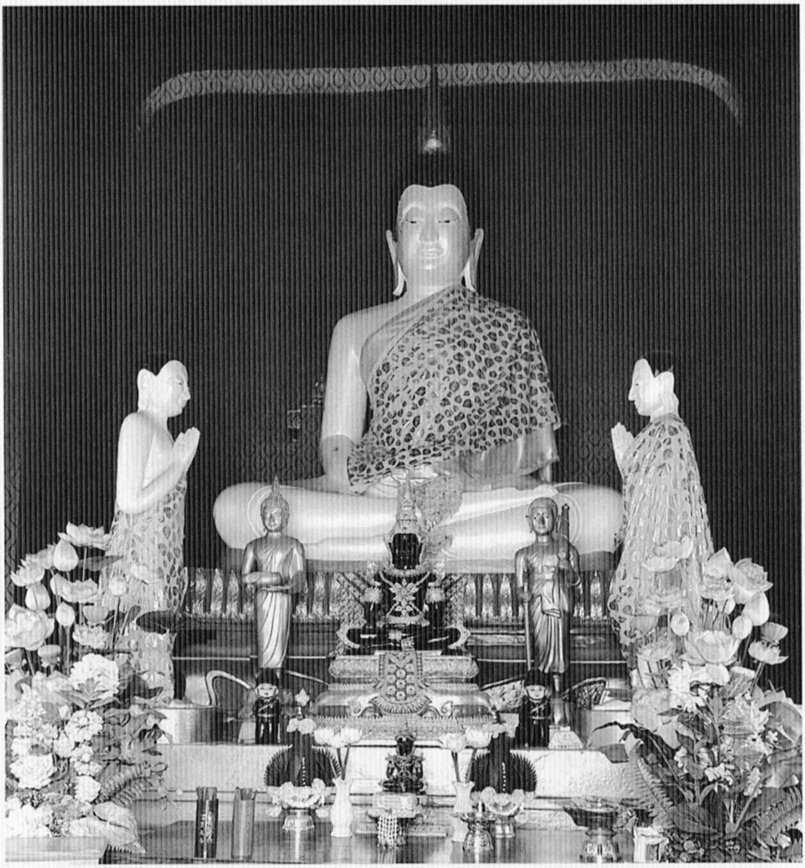
แม้ว่าวัดบางเดื่อจะมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการกอบกู้และสร้างความมั่นคงประการใด แต่ด้วยข้อจำกัดนานัปการทั้งด้านศึกการรวมชาติ การป้องกันประเทศและการขยายพระราชอาณาจักร ตลอดจนความเร่งด่วนในการก่อร่างสร้างเมืองเพื่อเตรียมรับศึกและสภาพความบอบช้ำทางเศรษฐกิจ จึงเป็นการยากลำบากที่จะมีการพัฒนาพื้นที่แห่งนี้ในตลอดรัชกาลพระเจ้ากรุงธนบุรี

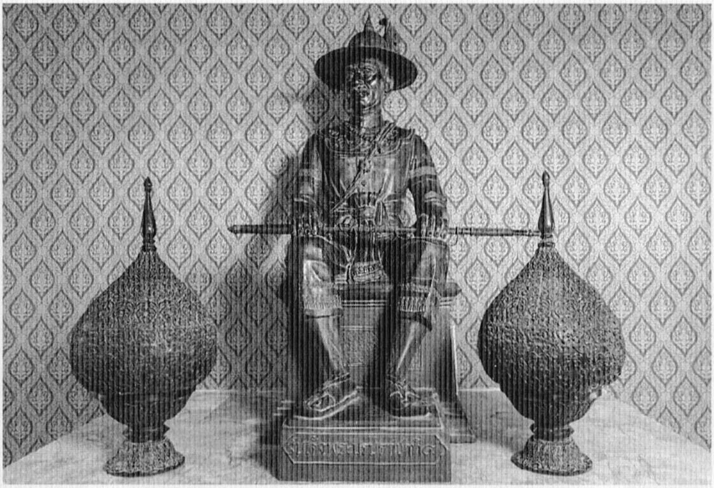
สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ปรากฏหลักฐานว่าวัดบางเดื่อ ได้รับพะราชทานวิสุงคามสีมาในพุทธศักราช 2387 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 แห่งราชวงศ์จักรี อันแสดงถึงการให้ความสำคัญและมีการพัฒนา มาเป็นลำดับ จวบจนกระทั่ง พุทธศักราช 2515 มีการก่อสร้างอุโบสถหลังปัจจุบันบนที่ตั้งหลังเดิม ซึ่งอยู่ย่านกลางของพื้นที่อุโบสถหลังนี้ มีหน้าบันเป็นตราแผ่นดิน รายล้อมด้วยซุ้มเสมาคู่ จำนวน 8 ซุ้ม ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย ผนังด้านในเป็นภาพเขียนพุทธประวัติ (ได้รับการเขียนขึ้นใหม่เมื่อเดือนกรกฎาคม พุทธศักราช 2556)

ปูชนียวัตถุและสถานที่สำคัญภายในพื้นที่วัดบางเดื่อ

1. หลวงปู่ขาว เป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ศิลปะอยุธยา ปางสมาธิ ประดิษฐานอยู่ในวิหารรูปทรงจัตุรมุขแต่มีสภาพทรุดโทรม ขณะนี้ได้รับงบประมาณประจำปี 2559 จากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน 2,000,000 บาท เพื่อทำการปรับปรุงต่อไป

2. พระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ประทับบนพระราชบัลลังก์ขนาดเท่าพระองค์จริง ประดิษฐานในพระตำหนักที่ประทับ โดย พลเอก สุจินดา คราประยูร และคณะจัดสร้างถวายเมื่อพุทธศักราช 2535 เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้ถวายราชสักการะ

3. พระเจดีย์อัฐิทหารหาญ 500 นาย ที่ร่วมถวายชีวิตเป็นราชพลี เป็นเจดีย์รูปทรงเหลี่ยมย่อมุมแต่ละด้านประดิษฐานพระพุทธรูป เป็นอนุสรณ์สถานที่สำคัญ เพื่อระลึกถึงวีรกรรมของเหล่าทหารกล้าที่เสียสละชีวิตในการกอบกู้เอกราช ณ สมรภูมิค่ายโพธิ์สามต้น สนับสนุนโดย พลเอก สม ขัตพันธุ์ และคณะผู้มีจิตศรัทธาเมื่อพุทธศักราช 2535

4. ศาลาปฏิบัติธรรมและสถานปฏิบัติธรรม เป็นศาลาทรงไทยเพื่อให้พุทธศาสนิกชนใช้เป็นที่ปฏิบัติธรรมอุทิศถวายแด่ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช สนับสนุนโดย พลเอก อายุพูล กรรณสูต และคณะผู้มีจิตศรัทธาเมื่อพุทธศักราช 2535 โดยทุกวันอาทิตย์ ช่วงเวลา 08.00 - 11.00 น. จะมีพุทธศาสนิกชนมาปฏิบัติธรรมอุทิศถวายเป็นประจำ

5. เรือพระที่นั่งสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เป็นเรือขุดที่มีอายุเก่าแก่ที่มีสภาพสมบูรณ์ โดยเจ้าของโรงสีในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ดำเนินการค้นพบและกู้ขึ้นมาจากแม่น้ำเจ้าพระยาตามที่มีนิมิต และนำมาถวายเป็นเรือพระที่นั่งสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ในช่วงเวลาใกล้เคียงกับการก่อสร้างพระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

6. หอจดหมายเหตุ โรงทานสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เป็นอาคารที่ก่อสร้างใหม่สถาปัตยกรรมล้านนา โดยพันจ่าอากาศเอก สุรศาสตร์ วิเศษลา (หนุ่มบางเดื่อ) ผู้ที่มีศรัทธาอย่างแรงกล้า เริ่มเข้ามาพัฒนาวัดบางเดื่อในยุคปัจจุบันจากสภาพที่เกือบจะเป็นวัดร้างตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2556 ร่วมกับผู้มีจิตศรัทธา โดยมี พลเรือตรี นพพร วุฒิรณฤทธิ์ รองผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน/รองผู้บัญชาการป้องกันชายแดนจันทบุรีและตราด (ยศและตำแหน่งขณะนั้น) เป็นกำลังสำคัญที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนมาตั้งแต่เดือน

ธันวาคม 2556 ดำเนินการก่อสร้างเพื่อเป็นอนุสณ์สถานแห่งจอมทัพเรือกู้เอกราช ประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงยืนบัญชาการรบบนเรือพระที่นั่งพร้อมเหล่าทหารเอก เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์สืบไป

ปัจจุบันวัดบางเดื่อตั้งอยู่ในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเดื่อ อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพระชลชา ชยันโต เป็นเจ้าอาวาส ขณะนี้หลายภาคส่วนกำลังวางแผนร่วมกันพัฒนาพื้นที่แห่งนี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ให้ลูกหลานไทยและนักท่องเที่ยวได้มาศึกษาเรียนรู้ความสำคัญที่บรรพบุรุษได้อุทิศ กาย ใจ ชีวิตเป็นราชพลี ให้เราได้มีเอกราช อธิปไตย มาจนถึงทุกวันนี้ ตลอดจนจะมีการฟื้นฟูความสำคัญของเส้นทางคมนาคมทางน้ำด้วยการจัดเป็นโครงการตลาดนัดทางน้ำต่อไปในอนาคต.

facebook/หอจดหมายเหตุฯ วัดบางเดื่อ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา

หอจดหมายเหตุ โรงทานสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
เปิดให้เข้ากราบสักการะ เยี่ยมชมทุกวัน 08.00 - 16.00 น.

โอม สิโน ราชาเทวะ
ชะยะตุภะวัง
สัพพะศัตรู วินาสสันติ

